त्याद्यनुवाकेनोक्ताः प्राकृताः । अग्नयेऽनीकवते रोहिताञ्छिर-नड्वानित्याद्यनुवाकेनोक्ता आश्वमेधिकाः । अत एव सूत्रकार आह । द्वयानैकादशिनानालभन्ते प्राकृतानाश्वमेधिकांश्चेति एतेषामालम्भनेन 'साक्षादेव' कालविलम्बमन्तरेणैव, 'प्रजां पशून् यजमानः', प्राप्नोति ॥

(४) एकादशिनान् पशून्विधाय दशिनः पशून् विधत्ते । "प्रजापतिर्विराजमसृजत । सा सृष्टाश्वमेधं प्राविशत् । तां दशिभिरनु प्रायुङ्क्त । तामाप्नोत् । तामाप्त्वा दशिभिरवारुन्ध । यद्दशिन आलभ्यन्ते ॥ ३ ॥ विराजमेव तैराप्त्वा यजमानोऽवरुन्धे" इति । पुरा 'प्रजापतिः', 'विराजं' अन्नं, सृष्टवान् । अन्नं वै विराडिति श्रुत्यन्तरं । 'सा' च 'सृष्टा' विराट्, प्रजापतेरपेता सती स्वात्मनो गोपनाया 'अश्वमेधं', 'प्राविशत्', तदा प्रजापतिः 'तां' विराजं, "अनुलक्ष्य", दशिनामकैः पशुभिरनुष्ठानं कृतवान् । ततः 'तां' विराजं, प्राप्य तैरेव 'दशिभिः', 'तां', स्वाधीनां कृतवान् । तस्मात् 'दशिनः', पशव, आलब्धव्याः । इन्द्राय राज्ञे शूकर इत्यादिष्वनुवाकेषूक्ता आरण्याः पशवः । एकैकस्मिन्ननुवाके दशसङ्ख्याविशिष्टत्वेन दशिन इत्युच्यन्ते । 'तैः' दशभिः, अन्नं प्राप्य स्वाधीनं करोति ॥

(५) पशुवर्गसङ्ख्यां विधत्ते । "एकादश दश त आलभ्यन्ते । एकादशाक्षरा त्रिष्टुप् । त्रैष्टुभाः पशवः । पशूनेवावरुन्धे" इति । दशानां पशूनां वर्गो दशशब्देनोच्यते । तादृशा वर्गा एकादशसङ्ख्याकाः इन्द्राय राज्ञे शूकर इत्यार-